

عنوان مقاله:

تاملاتی بر چرایی پیدایش عکاسی و سرآغاز آن

محل انتشار:

مجله هنرهای زیبا: هنرهای تجسمی، دوره 21، شماره 2 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

زاینار بلوری - کارشناس ارشد عکاسی، دانشکده هنرهای تجسمی، پردیس هنرهای زیبا، دانشگاه تهران

محمد ستاری - دانشیار گروه آموزشی عکاسی و ارتباط تصویری، دانشکده هنرهای تجسمی، پردیس هنرهای زیبا، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

عکاسی در سال ۱۸۳۹ میلادی اعلام رسمی شد اما بذر آن را قرن ها پیش کاشته بودند. شواهد نشان می دهد که پدیدن آمدن عکاسی، حاصل نبوغ یک یا چند نفر نبوده، بلکه به علت خواست اجتماعی مردمی به وجود آمده است که در یک جغرافیای خاص با دغدغه هایی خاص می زیستند. در مقاله ی پیش رو، با بررسی شواهد و نظریات متنوع که در منابع مختلف آمده است، به کمک سه فرآیند وصف، ارزیابی و تحلیل، بسترهای لازم برای به وجود آمدن عکاسی و رشد و گسترش آن مورد بررسی قرار خواهند گرفت. این بررسی نشان می دهد که در دوران رنسانس، انسان غربی سودای این را داشت تا به تصویری عینی از جهان پیرامون دست یابد و در این راه، قواعد پرسپکتیو را علمی کرد و اتاق تاریک را به کار بست. عکاسی با دو بیان هنری و علمی از دل سنت تصویری اتاق تاریک برآمد. از سویی خواست طبقه ی متوسط برای هویت یابی و ثبت خود و از سویی دیگر تجاری شدن عکاسی، به گسترش بیش از پیش آن یاری رساند. در واقع بذر خواست عکاسی در بستر مدرنیته جوانه زد و محصول آن در سده ای به بار نشست که تغییرات بنیادین در ساختارهای اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی جوامع غربی به وجود آمده بود.

کلمات کلیدی:

عکاسی، مدرنیته، پرسپکتیو، اتاق تاریک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1775555>

